

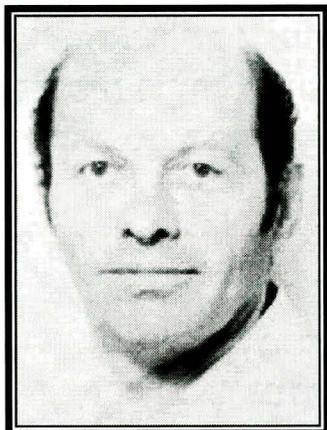

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי יצחק (איסק) וגנר ז"ל

בן חיה- שרה וינקו

נולד ברומניה

בתאריך ט"ו בחשוון תרפ"ט, 29/10/1928

התגורר בקרית ביאליק

שרת בפיקוד העורף

נפל בעת שירותו

בתאריך ט"ז באלול תשל"ה, 23/8/1975

נקבר בבית העלמין הצבאי בחיפה

אזור: ב חלקה: 2 שורה: 7 קבר: 10

הותיר אחריו אישה, אם ואחות

בן 47 בנפלו

קורות חיים

בן ינקו ז"ל וחיה-שרה. נולד ביום ט"ו במר-חשוון תרפ"ט (29.10.1928) במיהאלין שברומניה. עלה ארצה עם אמו בשנת 1970. יצחק נתייחס מאביו, כשהיה בן חמש-עשרה, וכשעבר עם אמו ועם אחותו הבוגרת לבוקרשט נשא על שכמו את הדאגה להן ועזר לאמו בכלכלת הבית. הוא היה תלמיד מצטיין. לאחר שסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון, התקבל לאוניברסיטה בבוקרשט וסיים תואר שני בהנדסת מכרות. יצחק התחנך על ברכי המסורת היהודית והצטרף לארגוני התנועה הציונית ברומניה. על-אף התנגדות השלטונות התמיד במאבקו לעלות לישראל והצליח להגשים את חלומו.

בישראל התגורר תחילה במרכז-קליטה לאקדמאים בנהריה והתחיל ללמוד עברית. עד-מהרה ידע היטב את השפה החדשה בנוסף לשפות הרבות ששלט בהן: רומנית, צרפתית, אנגלית, גרמנית וספרדית. כעבור זמן התקבל לעבודה בבית-הזיקוק בחיפה, ומסירותו וחריצותו בעבודה זיכוהו בקביעות תוך פרק-זמן קצר.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הוא השתתף בפרוייקט נמל-אשדוד ועד-מהרה עלה לדרגה בכירה במקום-עבודתו לשביעות רצונם של הממונים עליו. חברו לעבודה מספר: "יצחק נתגלה בעבודתו כאישיות אינטלקטואלית, כאדם חרוץ מאוד וישר וכחבר טוב המוכן תמיד לעזור. קינאתי בו על שליטתו הטובה בעברית ועל יכולתו להביע את דעותיו בכתב ובשיחה. כעולה חדש ידעתי להעריך את כישרונו הרב בלימוד העברית. בהיותו אדם בודד נהגנו לבלות שעות רבות יחד, וכל בילוי בחברתו היה מעניין וגדוש. השיחות המרתקות נמשכו עד השעות הקטנות של הלילה, מבלי שחשתי בזמן החולף. הוא אהב לקרוא הרבה ולהוסיף ידע. בקיאותו הרבה בתנ"ך היתה לשם דבר". שאיפתו הגדולה של יצחק היתה להסיר מעליו את שאריות הגלות, ושאיפה זו התגשמה. בעודו מתבסס בעבודה החליט להינשא לכרמלה ולהקים בית ומשפחה בישראל.

ביום ט"ז באלול תשל"ה (23.8.1975) נפטר יצחק בעת שירותו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבחיפה. השאיר אחריו אישה, אם ואחות.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "טוראי יצחק היה חייל מסור ונאמן לתפקידו בחבל הג"א בקרית-ביאליק, וחבריו ליחידה מתאבלים על מותו ומוקירים את זכרו".